

[Justitsministeren.]

ledes, noget andet kan jeg se, jeg ikke har sagt i den Sammenhæng. Det undrer mig i og for sig ikke, fordi en lang Samtale kan komme til at tage sig underlig ud, naar den kondenseres inden for saa lille en Plads. Jeg tror, jeg har brugt Betegnelsen „Svindler“ om Prien ved Omtalen af hans politiske Virksomhed. Det er nemlig sagt mig, at han, da han efter Kapitulationen kom til Sydslesvig, startede med at henvende sig til Regeringen i Kiel og tilbyde den sin Bistand til med sine idealistiske Kræfter at optage en voldsom Kamp mod den danske Bevægelse i Sydslesvig. Da man ikke ønskede hans Medarbejde her, gik han til den modsatte Side. Da den Ko var malket, gik han herop, og da han ikke havde mere at faa af den sydslesvigske Sag, slog han sig pludselig paa Antikommunismen. Jeg har i og for sig ikke udtalt mig om, hvorvidt Prien virkelig har været eller ikke har været Kommunist. Det interesserer mig ikke det ringeste. For min Skyld kan han være, hvad han vil.

Det, jeg har sagt i denne Sag, er, at det er ikke meget tiltalende, at en Mand, der dog faktisk søgte „Røde Hjælp“, da han kom herop, nu vil ride paa den Konjunkturbølge, som efter hans Mening Antikommunismen kan være. Jeg synes ikke om det.

Det ærede Medlem Hr. Starcke oplyste mig om, at Hr. Prien havde anlagt Retssag imod mig. Det er nyt for mig, jeg kender ikke noget til det, men det kan maaske lade sig gøre, uden at jeg faar det at vide; der er saa meget mærkeligt i denne Sag. I det hele taget har jeg undertiden, naar jeg har hørt det ærede Medlem tale, taget mig til Hovedet og spurgt: Skulde der være to Prien'er, en, som jeg havde forstaaet Forespørgselen drejede sig om, og en, som det ærede Medlem har taget til sit Hjerte? Hvis det er Tilfældet, kan der fortsat blive stor Forvirring. Er det den samme vi taler om, har jeg Ret, og det, jeg har sagt, er helt igennem dokumenteret gennem Bevismateriale.

Jeg begrænsede mig i mit første Indlæg saa meget som muligt, lagde Vægt paa, hvad skal jeg sige, ikke at svæve længere ud, end det var nødvendigt for at give saadan et all round-Billede af Figuren Prien. Nu fremdrager det ærede Medlem nogle andre Ting: Hr. Prien var af gammel dansk Slægt, og hans Bedstefader kæmpede ved Dybbøl. Ja, vi har saamænd omhyggeligt undersøgt, hvorledes det nu hænger sammen. Prien er en uhyre fantasifuld Fortæller. En, der kender ham, siger, at lige meget

hvilke Røverhistorier man startede, bare man gjorde det paa den rigtige Maade, kunde man faa Prien til at fortsætte med sig selv som Hovedperson. Han har maaske ogsaa haft en Bedstefader, der har kæmpet paa Dybbøl. Vi har ikke kunnet finde ham i Listerne, som er eftergaaet. Han skal have været Underofficer. Vi er gaaet ned til den laveste Grad, som fandtes dengang, og er gaaet hele Registeret op, men han fandtes ikke.

Nu vil han formodentlig komme og sige: ja, men det var min Bedstefader paa mødrene Side, eller ogsaa vil han sige: ja, han kæmpede paa Dybbøl, men det var paa den anden Side. Alle Muligheder foreligger. Naar man som det ærede Medlem Hr. Starcke svæver ud i Hypoteser, er der ingen Grænser. Der er et Væld og et Væv af fantastiske hinanden absolut modsigende Forklaringer paa det, som Hr. Prien i Tidens Løb har erklæret over for Poitiet. Det vilde føre alt for vidt at prøve at gaa det igennem.

Det ærede Medlem nævnte hans Egenskab af ausgebürgert. Jeg vil tro, at han falder ind under de Masser af ausgebürgerte, der var i Tyskland, men det gælder da ikke nu. De, der var ausgebürgerte dengang, bliver da anerkendte, naar de kommer tilbage til deres Fædreland.

Saa spørger det ærede Medlem, om der, efter at den forrige Regering, den forrige Statsminister og min Forgænger som Justitsminister havde meddelt ham Opholdstilladelse, er kommet til at foreligge nye Momenter. Jeg tror ikke, man kan lægge noget særligt Ansvar paa den forrige Regering og heller ikke paa den forrige højtærede Statsminister eller min Forgænger. Sagen er, saa vidt jeg kan se af Akterne, behandlet af de normale Instanser inden for Rigspolitiet, den har været nævnt for Justitsministeren, men det, der har været afgørende for, at man gav Hr. Prien Opholdstilladelse og mærkværdig nok, vil jeg sige, Arbejdstilladelse, var det, jeg nævnte.

Det var det, at Sydslesvigske Forening var urolig og bad om, at han maatte faa det, fordi man med det Kendskab, man havde til Prien, mente, at der var alvorlig Fare for, at han, hvis han kom tilbage igen, vilde vende sig mod de Danske dernede og paa den særlige Prien'ske Maade falde over Forgrundsfigurerne i den danske Bevægelse, hvilket kunde blive højst generende. Det er Sandheden.

Da der under hans Ophold under den forrige Regering engang blev Spørgsmaal om at forny hans Opholdstilladelse, blev den fornyet, men forinden det skete, havde Hr.